

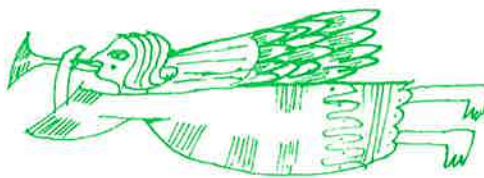

Orkdal menighetsblad

Nr. 11

Desember 1984

34. årg.

*Det lyser i stille grender
av tindrande ljøs i kveld,
og tusene barnehender
mot himmelen ljosa held.*

*Og glade med song dei helsar
sin broder i himmelhall,
som kom og vart heimsens Frelsar
som barn i ein vesal stall.*

*Der låg han med høy til pute
og gret på si ringe seng,
med englane song der ute
på Betlehems aude eng.*

*Der song dei for fyrste gongen
ved natt over Davids by
den evige himmelsongen,
som alltid er ung og ny.*

Jakob Sande

SLEKTERS GANG

DØPTE

Orkanger

- 11.11. Irmelin Breunig
18.11. Line Solligård

Orkdal

- 11.11. Inge Hoset Mardahl
25.11. Gunhild Nøsen

Orkland

- 04.11. Karin Solem Fjelldal
07.11. Siri Bjoraa
18.11. Tore Lo

VIGDE

Orkanger

- 27.10. Trygve Aasgård og Ellen Margrethe Gustavsen

DØDE

Orkdal

- 05.11. Jostein Kvålvold f. 1907
16.11. Sigurd Eldevik f. 1925
15.11. Jon Meyer f. 1912
20.11. Gjertrud Haugen f. 1903

Orkanger

- 12.11. Andreas Rikstad f. 1915
19.11. Johan Jensen f. 1901

Kallskap. Slettahjell har 3 mnd. permisjon frå 6. jan. -85. Han skal gå sjelesorgkurs på Modum. Pensjonert sokneprest Einar Stueland skal vikariera.

ORKLAND
MENIGHET

Søndagsskolejulefest

2. juledag kl. 16.00 er det som vanlig julefest for hele familien på Svorkmo Misjonshus. Det er Svorkmo søndagsskole som arrangerer. Variert program. Gang rundt juletreet. Poser til barna.

Indremisjonens julefest

kommer som vanlig 5. juledag på Svorkmo Misjonshus.

Røddelagets julefest

blir tradisjonen tro 4. januar på Svorkmo Misjonshus.

Nyttårsaften i Moe kirke

Hver nyttårsaften bruker vi å ha kveldsgudstjeneste kl. 20.00 i Moe kirke. Mange finner veien til kirke denne kvelden. Det håper vi kan skje også denne nyttårskvelden.

ORKDAL
MENIGHET

22.-27. januar

Møteserie med Petter Hovin i Me-gården.

Adventsamling

på Fannrem misjonshus onsdag 19. desember kl. 18.00. Arr: Reflex.

GEITASTRAND
MENIGHET

Til Kirkejubileet

forærte Gunnar Kvernemo menigheten 105.000,- kr.

Julefest på Ofstad

Søndag 6. januar kl. 16.00 arrangerer barne- og ungdomsutvalget i menigheten julefest på Ofstad bedehus. Det er barne- og familiefest, og vi håper mange store og små blir med for å lage feststemning. På programmet står lysbilder, innslag ved barna, bevertning,

juletrengang, overraskelser m.m.
Ta med deg familien og kom!

ORKANGER
MENIGHET

Eldretreff

på Orkanger aldersheim, lørdag 15.12. kl. 17.00.

Sang av Orkanger familiemusikklag.
Andakt. Lynutlodning.

Alt i
Maling — Gulvbelegg
Gardiner

Fannrem Farvehandel
7320 Fannrem tlf. 82 332

BØKER - LEKETØY
PAPIR - DAMEVESKER

NIK. KONSTAD'S
BOKHANDEL

7300 ORKANGER

Trelast og bygnings-
artikler på lager.
Gunstige priser

Orkdal
Sag & Høvleri

Tlf. 82 265

Orkanger Gartneri

Orkedalsvegen 10
Inneh.: Oddny Blomli
Tlf. 80 348

Alle sorter blomster til alle slags
anledninger. Kistepynt utføres.

ET BUDSKAP OM FRELSE —
IKKE ET KRAV OM GLEDE

Av Turid Ekroll

Vi fikk et brev. Det er en pensjonist som skriver om sine tanker og følelser i en førjulstid. Hun kjenner seg utenfor, skriver hun, i en tid som er preget av travelhet. Glade mennesker forbedrer seg til julefest. Det skapes forventninger om glede og gode opplevelser. Hun forteller at hun kjenner sårhet og ensomhetsfølelse overfor det som skulle være en glad fest. Hun sier at hun gruer seg for de mange fridagene, at de er tunge å komme gjennom. Turid Ekroll har hatt med dette brevet til Else Skagestad Aalen, som er spesielt opptatt av slike spørsmål.

Julens budskap heter ikke: Du skal være glad. Juleevangeliet er et budskap til mennesker som har det vanskelig. De aller fleste mennesker på denne jord opplever at livet ikke er så lett å leve. Vi har lov til å være triste og deprimerte, ulykkelige og fortvilte også i julen.

Julens glede er ikke først og fremst en følelse, men et budskap om Guds handling da han lot verdens Frelser bli født. Det var dette gledesbudskapet englene forkynte til hyrdene ved Betlehem. Og de var ikke vellykkede og sorgløse mennesker, men noen fattige gjeterer i et folk som var terrorisert av fremmede herskere. Vi kan ta imot dette budskapet selv om vi ikke kan føle glede. Vi kan til og med være med på å bringe det videre, blant annet gjennom omtanke for andre.

Det er Else Skagestad Aalen som uttrykker seg slik. Og hun fortsetter. — Julens oppfattes nok av mange som en slags »være-glad-lek». Vi skal være glade i julen, og da må vanskelighetene skyves unna eller tildekket. Også verdens nød må helst stenges ute for noen dager. Og de som ikke greier å være glade, de som har det vondt på en eller annen måte, de opplever ofte julen som en særlig tung tid. Ensomme mennesker kjenner seg dobbelt ensomme i julen — og i påsken kanskje enda mer. Kanskje noen også kjenner

misunnelse overfor dem som er glade eller iallfall har mye å være glade for.

Vår norske julefeiring preges ofte av glede på det ytre plan. Det dreier seg mye om mat og gaver. Vi lar oss lett påvirke av forretningsstand og rek-lamebransje. Julefeiringen kan også bli en markering av en viss familie-egoisme. De som har familie, hygger seg sammen med sine nærmeste, og omtanken mangler for ensomme, syke og vanskeligstilte mennesker, iallefall når de faller utenfor den nærmeste krets. Det er nødvendig å tenke igjennom hva som er viktig for at julen kan bli en rett høytid. Vi må tenke igjennom hvilket innhold vi vil gi vår fest. Vi må spørre hvilken glede det egentlig var som ble forkynt julenatt.

Det var Frelserens fødsel som var gledens grunn og innhold. Jesus kom til jord for å frelse oss mennesker fra syndens skyld og fra Guds vrede. Viss-heten om å få være Guds velsignede barn — på tross av våre vonde følelser — det gir glede på »grunnplanet». Og det er bare der den virkelige gleden kan overleve i våre liv.

Fra »Livet» nr. 6/ 81.

TRO, HÅP OG KJÆRLIGHET

Enda en gang skal de kjente juletonene fylle vårt sinn med høytid og glede.

En av de kjæreste er salmen Deilig er jorden. Hvert år synger vi den med samme hengivenhet og glede. Men kanskje vi også synger den med den samme nagende tanke i sinnet. Dette er jo ikke sant! Jorden er ikke deilig.

Jeg har hatt en opplevelse med denne salmen i høst, som både har forsterket tanken og gitt den et svar. Vi var samlet til begravelse. En som sto oss nær, skulle føres til graven. Da kisten ble båret ut av kapellet spilte organisten, etter den dodes ønske, Deilig er jorden.

Hun ble båret bort fra mann og barn, fra slekt og en tallrik venneskare.

Deilig er jorden?

Presten hadde talt over ordene i 1. Kor. 13, 13. Så blir de stående, disse tre: Tro, håp og kjærlighet. Men størst blant dem er kjærligheten. De blir stående, disse tre, selv om døden river istykker grunnlaget for både troen og håpet og skiller ubønnhørlig dem som elsker hverandre.

De blir stående på et annet grunnlag. Grunnlaget er han som kom julenatt, Jesus. Han gjorde bare godt og tok

imot alle mennesker og hjalp dem. Han ble forkastet og korsfestet. Men hans kjærlighet var like varm og grenseløs. Han døde, men hans grav er tom. Med tanken rettet mot ham, er det grunn til tro og håp og kjærlighet. Deilig er jorden. – Oss er en evig frelser født. I verden vinner døden. Der er ikke noe blivende grunnlag for troen og håpet og kjærligheten. Men i verden er evangeliet om Jesus Kristus. Kisten som ble båret ut til tonene av Deilig er jorden forkynte enkelt og sterkt: Dere må ikke miste motet. Det er grunn til å tro, håpe og elske. Tonen fra himlen lyder iblant oss: Oss er en evig Frelser født.

Gledelig jul til alle menighetsbladets lesere og godt håp for det nye året!

Kristen Kyrre Bremer

Tro, håp og kjærlighet – fremstilt i et gammelt kristent symbol ved kors, anker og hjerte.

ens melodi er frå same tid.

Største parten av salmane er – slik som dei to ovanfor nemnde – kjende frå våre salmebøker (og frå Sangboken), men det er og 12 som ikkje står i Landst. og Nyn. Dei fleste av desse er ikkje nye, men eldre salmar/ songar som vi ikkje før har hatt i våre bøker. Dette gjeld t.d. Paul Gerhardts »Ved krubba di der vil eg stå». Her er i Johannes Smemo si omsetting 5 vers av Gerhardts originale 15. Den tyske evangeliske salmeboka 1950 har 9 vers. Den danske »Sangboken» »Hjemlands-toner» utgjeven av »Kirkelig forening for indre mission i Danmark» 1953 har berre 4 vers. Her er forma slik: »Jeg kommer til din krybbe her mit liv, min Jesus lille». Denne forma er kjend hos oss gjennom ei dansk utgåve av J.S. Bachs »Heistliche Lieder» (Åndelege songar). Melodien er av Bach.

Berre to av dei »nye» er frå vår tid: »Det lyser i stille grender» av Jakob Sande og »Vi ser deg, Herre Jesus» av vår kjende nolevande salmedikar Svein Ellingsen.

Nytt i forhold til våre noverande salmebøker er at fleire nummer også i juleavsnittet er utmerkte med stjerne, som særleg eigna til familie- og barne-gudsteneste. Dette gjeld i det heile 12 nummer.

Dei endringane som er gjorde i enkelte salmar, vil truleg falle ein og annan tungt for brystet. Særleg lett er det å legge merke til endringar i første strofe av ein salme/ song. Her finn vi at Brorsons »Her kommer dine arme små» (»En liden Psalme for børnene») er forandra til »Her kommer, Jesus, dine små» (på nynorsk tilsvarande: »Her kjem me, Jesus, dine små»). Denne endringa har »Den danske salmebog» alt i 1953. Endringa i første setning medfører ein annan uttrykksmåte også vidare i verset:

»Her kommer, Jesus, dine små,
og vil til deg i stallen gå.»

Den moderne danske forma er slik:

»Her kommer, Jesus, dine små,
til dig i Betlehem at gå.»

Vår salmebok-komite er såleis i godt selskap når dei har avskaffa ordet »arm» og gjort denne salmen meir moderne. Men »arm» er ikkje meir gammaldags enn at det står oppført

forts. neste side

som eigenskapsord i moderne ord-bøker. Jfr. Tanums store rettskrivningsordbok. Oslo 1974. At salmebok-komiteen har hatt eit vanskeleg arbeid i valet mellom dei ulike løysingar, er lett å forstå. Og det kan ofte vere alt for lett å kritisere. Men trass i den gamle forma »arm», og trass i den danske salmeboka frå snart 30 år tilbake, er vi nok mange som her ville halde på Brorsons originale »Her kommer dine arme små».

Lettare kan det vere å forsone seg med den endringa som er gjort i Brorsons store julesalme, kanskje hans beste: »I denne søte juletid». At Brorson i all sin stordom ikkje så sjeldan syner ein »søtsmak» som går ut over rimelege grenser, er truleg dei fleste samde om. Det kan difor vere ein fordel at denne store salmen no begynner slik:

»I denne glade juletid
bør vi oss rett fornøye
og bruke all vår kunst og flid
Guds nåde å opphøye.»

Også i 3. verset av denne salmen er »søte fred» bytta med det sterke »dype fred». Men i den brorsonsk prega salmen »Jesus, din søte forening å smake» står framleis ordet »søte». Her er eitt av dei mange døme på at salmebok-komiteen ikkje har funne å ville bruke den strenge språk-konsekvens. Med rette eller urette.

I det heile får vi eit bra utval av salmar/ songar til julehøgtida. Skilnaden frå våre autoriserte salmebøker er at Norsk salmebok mellom ærverdige eldre salmar har så pass mange av den lettare typen. Dette gjeld både tekst og melodi, og det pregar heile boka. Her kunne ein nemne Jonas Dahls song: »Nu vandrer fra hver en verdens krok» til melodi av Alf Fasmar Dahl.

H.C. Andersens »Barn Jesus i en krybbe lå» kjem i same klasse. Begge desse kan høve på ei barnevennleg familiegudsteneste julaften. Men dei kan ikkje erstatte dei gamle og sentrale kjerne-julesalmar. Jfr. Luthers:

»Du vere lova, Jesus Krist!
Du vart menneske for visst.
Ja, av ei jomfru fødd du er.
No gleder seg Guds englehær!
Halleluja!

Knut Ree

EIT FYRTÅRN ER TIL FOR Å VERTA SETT

– Eg gjev ikkje mykje for kristendomen din, dersom han ikkje vert sett. Lamper snakkar ikkje, dei lyser. Eit fyrårn slår ikkje på tromme og lagar ikkje støy, og likevel, det venlege ljuset frå det fer over vatnet og vegleier sjømannen. Lat derfor handlingane lysa, seier ein gamal kristen vismann.

Er det ljus som pregar livet ditt? Har du fått noko av Han som kallar seg ljuset? For det er vel ljus vi treng, meir enn svar på alle slags spørsmål.

Alt på én
Uni-Polise

Norges
Brannkasse

Forsikrer alt du setter pris på.
Branntakstbestyrer
Olav Ree, 7300 Orkanger
tlf. 80800 – 80878

BUNADSSØLV
I STORT UTVALG

Gullsmed
RØHME

7300 Orkanger – Sentrum

DEI TO LÆRARANE VÅRE

No vil eg la tankane gå attende til skuletida mi på Kvålvold skule. Til desse to lærarane eg hadde og som eg vart så glad i. Ane Muhle og Edvard Sommervold. Alle tiders lærarar begge to.

Ane Muhle

var frå Byneset og fekk vel så å seie heile sin arbeidsdag her i Orkdalen. Ho var ein personlegdom som ein ikkje veit å finne maken til. Hadde eit strengt kristent livssyn som ho levde heilt opp til. Ho gjekk aldri på akkord. Som lærar heldt ho ein veldig streng disiplin. Det var stilling og skifte stilling og ha augo alltid festa på ho som satt på det høge katetret. Det var ikkje lov å sjå i golvet da. Så hadde ho skamkrok og han var me veldig redd. Men du så ihuga ho streva med oss for å få oss til å lesa. Forsto så godt dei som hadde vanskeleg for å fylgje med og gav aldri opp. Arbeidde med dei mange gongar så ho sveitta reint. Me måtte seie opp leksonsene med hadde ordrett etter boka.

Me song mykje. Sume gongar spela ho orgel attåt når me song og det tykte me var overlag gildt. Alle skulde syngje, sa ho, med det nebbet me hadde fått, så det kunde nok bli mange slags låter. Ho var glad i oss og me var glad i ho, sjølv om ho kunde vera litt streng i-blandt. Vart det ikkje bra folk av oss, så var det i alle fall ikkje hennar skuld.

Ho var ein aktiv kristen. Misjonsvenn. Ho vilde og lære oss opp til å gi til misjonen. Første dagen på »tabel'n» gjekk misjonsbørsa rundt. Ho vilde lere oss opp til å gi. »Gud elsker en glad giver», var orda hennar da. Så heldt ho søndagsskule på Kvålvold og det var alltid godt oppmøte. Seinare heldt ho søndagsskule på Megården bedehus. Ho gav seg så heilt i tenesta for Guds rikes sak. Eit eksempel for oss alle. Me fekk så mykje godt med oss på livsvegen frå ho Ane Muhle.

Ho bygde seg hus på Fannrem og levde dei siste åra der. Avskjeden med Ane var på Megården bedehus og båra vart ført til Byneset og der vart ho gravlagd. Ho hadde ordna ein lappe til han som skulde tala ved kista. På

denne lappen stod det »Våk». Ho gruva for at det var mange som somna på vakten. Det var siste helsinga frå den framifra læraren vår.

Det skal vera stelt så fint på grava hennar. Lat oss minnast ho med takk.

Edvard Sommervold

Det ligg ei ljossstrime etter denne mannen sa presten Lergård i kyrkja dagen da Edvard Sommervold vart gravlagd. Det var så sant som det var sagt. Alle som kom saman med han har opplevd dette. Denne ljossstrima lyser enno i skulekrinsen og millom oss som hadde han som lærar. Det var kvar-dagskufta til Sommervold denne friske replikken som kasta ljøs over samkomor og lag. Alltid ferdig til å gje ei hjelpande hand når det trongs.

Songen fylgde han heile livet. Han levde så heilt med i ord og tonar. »Syng kun i din ungdoms vår», trur eg var hjartesongen hans. Tykkjer enno eg opplever andletsdraga hans når me song: »Her vil jeg sprede om min dunkle rede vingen og vente min blund».

Han leida songkor heile tida. Dobbeltkvartetten »Lerka» hadde han vel

lengste tida. Me som fekk vera med der fekk oppleve han på ein ugløymande måte. Sommervold var med og heldt songgleda oppe i høgste grad. Tonane frå han lyn enno millom oss.

Så var det læraren. Skuletimane gjekk alltid så lett og fort. Som reknelærar var han retteleg ein meister. Litt humor fylgde alltid med i arbeidet for å få oss fram. Songkor fekk han til i skulen og. Skulekoret song og ved ymse samkomor når det høvde seg slik. Sommervold gledde seg over oss da. Så var det desse ugløymande juletefestane på skulen som desse to lærarane fekk til ilag. Me gledde oss heile året til denne festen. Song kring treet, songkoret, og Ane Muhle tala og spela orgel og til slut fekk med ei appelsin kvar. »Engang dine ungdomskvad vil når høsten kommer glad tone dig i møte».

No tek hausttonane til å lyde til oss som hadde desse to framifra lærarane i ei tid som var så heilt onnorleis enn no. Men midt oppe i denne toneflaumen står desse to lærarane våre og vinkar opp og fram slik som dei gjorde da dei levde millom oss.

Anders P. Kvåle

A.L. Trøndelag Meieri

AVDELING ORKDAL — 7320 FANNREM

Tlf. 074 . 85100

GLIMT FRA EI MEKTIG NORD- MØRSSLEKT

Som en liten gutt på 3-4 år kom jeg flyttende fra lenger sør på Vestlandet nordover til Nordmøre sammen med mor og far og mine 2 søstre. Vi kom flyttende til en liten bygd, Aspøya, knyttet til fastlandet med eit smalt eid. Den gangen hørte det vesle stedet til Frei kommune, i dag hører det til Tingvoll kommune.

Den vesle gården vi kom for å bo-sette oss på, var en alminnelig liten vestlandsgård som vi skulle livberge oss av i tillegg til at far reiste som predikant.

Men da vi hadde bodd på dette lille stedet en stund begynte vi å oppdage at det var virkelig historisk sus over stedet. Her er mange eldgamle gravhauger og flere gamle og store støtter som er reist.

I leksikon kan vi lese om Aspa og Aspætta: Aspa (halvøy) 17,73 km² i hered Straumsnes og Frei. 274 menneske i 54 hus i 1946. Aspættan (senere Trygveætten) hette i mellomalderen en mektig stormannsætt på Nordmøre med gården Aspa som ættesete.»

Aspættan eigde Grip, Odden, Brattvær og Veidholmen. Dette var nok i de dager alle fiskeværerne på Nordmøre. Selve stedet Aspa er vel kanskje av de mest grøderike steder på Nordmøre. Ingen sted i lang omkrets kom våren så tidlig som i Aspogrenda. Her ble aldri grønnår. Om det ikke ble korn andre steder ble kornet alltid modent her.

forts. side 8

ORKANGER MENIGHETSHUS TAS I BRUK FRA NYTTAR

Menigheten på Orkanger gleder seg nå over at arbeidet med det nye menighetshuset er kommet så langt at hovedetasjen kan tas i bruk på nyåret.

Den 27. november var snekkerne stort sett ferdig med sitt arbeid og dugnaden med maling og lakk går nå for fullt hver kveld. Dersom dugnadsinnsatsen blir stor regner vi med å ha innvielsesfest den 5. januar. Biskopen har lovet oss å bli med den dagen og vi regner med at huset blir stuvende fullt.

Menighetshuset er kledd innvendig med furupanel (med unntak av frontveggen og kjøkkenet). Taket er lagt med hvitmalte plater. Vi som har ansvaret for huset synes at det er blitt pent og det tror vi at de fleste vil være enige i. Når huset er fullt regner vi med at det skal gi plass til ca. 150. Storsalen og lillesalen kan når det er behov for det deles med en skyvevegg.

Blant kunstforeningens medlemmer i Orkdal er det nå lyst ut en konkurranse om dekorasjon av frontveggen. Vi er spente på å se utkastene som skal være innlevert innen 15. januar.

Det nye menighetshuset har vært et tungt økonomisk løft. Men så langt ser det iallefall ut til å gå bra. Det er samlet inn ca. 450 000. I tillegg fikk vi 50 000 for det gamle bedehuset slik at egenkapitalen nå er på ca. 500 000. Orkdal kommune støtter oss med 300 000. Resten av byggesummen dekkes av lån på 200 000 i Orkdal Sparebank og ved dugnadsinnsats på noe over 100 000.

Fremdeles står innredningsarbeidene i sokkelen igjen men vi håper å få unna det meste her i løpet av vinteren.

Mange har vært med å gi en hjelpende hånd til menighetshuset. Enten i form av gaver, dugnad eller gode rabatter. Vi vil på denne måten si en varm takk til de som til nå har vært med å gi oss støtte, både privatpersoner og firma. Uten velvilje fra folk på Orkanger og i bygda ellers ville det vært vanskelig å realisere Orkanger menighetshus.

Til slutt: Vel møtt til innvielsesfest!

A.S.

MIN SALME

Eg kan ikkje seie att ein bestemt salme er »min salme». Når eg sit på gudstesteste, har eg ofte tenkt på kor mange gilde salmar vi har, som har vore i bruk og til hjelp for mange generasjonar.

Eg har stansa for ein som ikkje er så gamal. Det er Ronald Fangens mektige salme, som har skreiv til Misjonsselskapets 100-årsjubileum.

Guds menighet er jordens største under! Mens verdens skikkelse i hast forgår. Er Kristus i all evighet den samme. Og fast hans rike på sin klippe står. Mens verdensriker stiger og de synker, Går kirken mot fullkommentetens vår.

Eg tenkjer på eit av undra som har

hendt i vår tid.

Da kommunistane tok over i Kina, vart alle kirker stengt og all samling om Guds ord forbode. Kristne torde ikkje å samlast i heimane og biblar og salmebøker vart brent. Vi som hadde vore med i misjonsarbeidet for Kina var spent på om menigheita overlevde.

Etter 30 år vart det litt lettare. Ein del kirker vart opna att. Og dei kristne våga seg fram smått om senn. Da viste det seg av kristenflokken hadde auka med mange millionar, enda mange hadde mist livet for si tru. Jau, Guds menighet er jordens største under.

Til neste gong utfordrar eg Sigrid Opøien Bårdshaug.

Med helsing
Målfrid Kvikne

OPPFOTOGRAFERING
AV GAMLE BILDER
Gjør familieveggen komplett.
Vi hjelper Dem med dette.

FOTOGRAF

KVARSNES

Plater og musikk-kassetter
Stort utvalg i gilder

Tlf. 80356 - 7300 Orkanger

fra side 7

Mange er selvsagt også segnene som går om stedet. En sagn forteller at det ligger nedgravet en veldig skatt i Aspa-jorda. Jorda var sikreste gjemmedsted på den tid, men han som gravde alt ned, døde før han fikk fortalt hvor han gjemte skatten. Sagnet sier at det skal være nedgravd ikke mindre enn 7 brurekroner m.m. Aspa og Aspaetten har hatt en framskutt plass langt tilbake i den hedenske tid. Men mye taler for at den katolske tid var høydepunktet. Den gjeveste og mektigste mann som en vet om som tilhørte ætten var nok Gaute Ivarson som for 500 år siden var erkebiskop i Nidaros. Som formann i Riksrådet var han så den tiden Norges mektigste mann. Obligasjonsboka i Roma viser at Pave Sixtus IV den 14/6 1475 utnevnte Gaute Ivarson til erkebiskop i Nidaros. Måneden etter ble han viet, og han har da trolig vært i Roma. Da Gaute kom hjem, satte han far sin til domkirkens ombudsmann på Nordmøre, Ivar Trondson. Broren Tron Jarson ble tilsett som sokneprest i Tingvoll.

Gaute Ivarson bygde 4 kirker på Nordmøre, Veidholmen, Odden, Brattvær og på Grip. Kirken på Grip står den dag i dag, men de andre kirkene er borte for lenge siden.

Gaute Ivarson døde i 1510 og hadde da vært erkebiskop i 35 år. Den lengste tiden noen har vært biskop i Norge. Han skulle være den erkebiskop som skrev norsk til bytes med latin i brevene sine.

I dag er det ikke mye synlig igjen å finne på Aspa etter forsvunnen stor-dom. Men gravhaugene i stort antall og flere store gravstøtter plassert på jorder forteller en historie. Og de som har gransket i historia kan spore Aspa-ætta langt tilbake, helt til Gaute fra Kvinherad. Denne Gaute var fødd i 1113 og var lendmann for Erling skakke og kong Magnus.

Mange på Nordmøre, i Trøndelag og i Romsdal kan lett følge sine ætterøtter tilbake til den mektige Aspa-ætta. Kanskje også noen av menighetsbladets lesere? Jeg kan ikke spore mine røtter tilbake til Aspa-ætta, men det aller meste av min barndom og ungdom fikk jeg vokse opp på et sted som har virkelig historisk sus og som på en måte vitner om det i dag.

Bertel Aasen.

PRESTERS AVLØNNING UNDER KRIGEN

- EIT 40-ÅRSMINNE

Da prestene i april (påskedag) 1942 la ned embeta sine i protest mot nasimyndighetene, laut ein finne ein annan måte å løna dei på. Det sa seg sjølv at avlønninga laut gå for seg underhanda og i største løynd. I kvart bispedømme vart det vald ein ansvarleg som skulle sjå til at innsamlinga kom igang og at dei innsamla midel vart handsama rett så prestane kunne få si rettmessige løn. I Nidaros bispedømme var det E. Frisvold som fekk ansvaret. Han reiste rundt i prostia og peikte ut ein ansvarleg i kvart prosti. I Orkdal prosti vart det Jens Vaaje i Meldal som fekk den vanskelege og farlege oppgåva. Han gjorde eit godt arbeid og fekk oppnemnd ansvarlege for kvart prestegjeld. I Orkdal prestegjeld ynskte dei å ha ein tillitsmann i kvart sokn og det gjekk Vaaje med på. Dei tre var: Eirik Aarvik for Orkanger, Martin Moe for Orkland og Gabriel Ingebrigtsen for hovedsoknet. Han skulle også vera ansvarleg ovafor Vaaje. (Geitastrand hørde enda Børsa prgj. til.) Korleis innsamlinga og forvaltninga av pengane i Orkdal gjekk føre seg, kan vi lesa i ei beretning dei tre tillitsmenn sendte Vaaje etter frigjeringa. (Sjå nedafor).

Ved krigens slutt har alle prestegjelds-tillitsmenn sendt inn slutt-rapport til Vaaje og han har så videresendt denne samla oversikten til »DEN NORSKE KIRKES ØKONOMILEDELSE».

	Innkomet	Betalt	Rest
Opdal	23019,50	23019,50	intet
Rennebu	21984,55	19751,00	2233,55
	Resten er besluttet av soknerådet skal gå til kirkene i bygden.		
Meldal	28879,00	17759,23	11119,77
	Bestemmelser om restsummen ennå ikke tatt. Står i Meldal sparebank.		
Orkdal	35115,53	33836,00	1279,53
	Resten er foreslått delt likt mellom de 3 sogner.		
Børsa	19621,67	18808,84	812,83
	Det er ikke bestemt bruken av resten enda. Innestår i Børsa Sparebank.		
Innbetalt i alt	128620,25		
Utbetalt i alt	113174,57		
Rest	15445,68		J.V.

Når det kan sjå ut som om prestane må ha fått høyst forskjellig storleik på løn, så har det sin årsak i at alle fekk grunnløna i den lønsskisse dei var ansatt i. Dessutan så fekk dei som sat med gardar fråtrekk frå kontantbeløpet så lenge nasimyndighetene let dei sitja med garden. (Var noko forskjellig i dei ymse lensmannsdistrikta.)

I ettertid må ein berre ta hatten av for den offervilje kyrkjelydane viste i ei vanskeleg og vond tid. Ein kan også undra seg over at dette innsamlingsarbeid verkeleg kunne gå for seg utan at nasimyndighetene greidde å avsløra det. Kanskje var løyndomen den at enkle kvar-dagsmennesker som sto for arbeidet – mennesker som heile bygdelaget hadde tillit til. Lat oss ta med eit sluttskriv som Vaaje fekk frå Børsa:

Meistad 9/ 11 1945

Herr bestyrer Jens Vaaje

Jeg skal idag sende deg denne oppgave som du antagelig har ventet

lenge paa, men du faar undskylde for jeg har vert svært optat nu en tid. Som du ser saa blev det lit overskud. Saa faar jeg vel høre senere hvad vi skal jøre med det.

Jeg vil ogsaa takke deg for disse brev og skrivelser som du har sent meg. Vi maa takke Gud for hans hjelp ogsaa i dette arbeid. Det er av hans naade alt hva vi fik gjøre og freden som kom paa en forunderlig maate.

Med broderhilsen Iver Meistad

Til slutt vil vi ogsaa ta med den sluttberetning som Jens Vaaje fekk frå Orkdal og det rundskriv som økonomiledelsen sendte ut i august 1945.
K.R.

Beretning

om innsamling av penger og utbetaling av lønn til prestene i Orkdal prestegjeld i årene 1942, 1943, 1944 til mai 1945, fredens måned.

Som de fleste av landets prester la også prestene i Orkdal prestegjeld, prost dr. A. Skrondal og res. kap. Leergård ned sine embeder.

Prestegjeldets tre menighetsråd tok straks fatt for å skaffe midler til lønn for prestene ved ofring i kirkene og på annen måte. Det kom straks inn noe over 3000 kr. Etter vedtak på et møte av samtlige menighetsråd på Orkdal prestegård ble pengene delt likt mellom de to prestene.

Det var imidlertid kommet strengt forbud mot en sådan innsamling, og en mere fast ordning måtte til, som kunne virke hemmelig, stille, men hensiktsmessig. Man ble enig om at menighetsrådenes medlemmer skulle samle inn penger, og en tillitsmann fra hver kommune forvalte dem. Som tillitsmann ble valgt: For Orkanger Erik Aarvik, for Orkdal G. Ingebrigtsen, og for Orkland Martin Moe.

Vi tre gikk så sammen og ble enige om å ordne oss med Orkdal Sparebank, slik at alle tre skulle sette inn på en godt kamuflert konto og under hver sitt merke det som kom inn fra hver kommune, og så skulle Aarvik hver måned ta ut det nødvendige beløp og lønne prestene. Da det var den alminnelige mening, ja tildels fordring fra bidragsytternes side at begge prestene skulle ha like meget, fikserte vi beløpet til 500 kr. pr. måned for hver. Det kom imidlertid krav fra et råd som sto over oss, at vi skulle prøve å skaffe prestene grunnlønnen og i henhold til dette fikk prost Skrondal etterbetalt 116 kr. pr. måned og ble senere noen måneder lønnet med 616 kr. Vi ville nemlig unngå at noen del av lønna skulle dekk-es utenfra, vi gikk ut fra at Orkdal prestegjeld både kunne og ville greie dette uten hjelp fra noen kant.

Senere kom det fra samme råd anmodning om å utbetale husleiegodtgjørelse til prost Skrondal som da ikke lenger disponerte prestegården fritt. Godtgjørelse ble også betalt i 8 måneder a 50 kr. men lenger kunne vi ikke gjøre det slik – av grunner som ovenfor nemnt.

Innsamlingen gikk i det hele svært godt, med minst mulig bruk av papir, – på Orkanger ble således lister overhodet ikke brukt, i den første tida kunne en jo nårsomhelst være forberedt på politibesøk og ellers noe av hvert. En og annen gang kunne det være skralt med kontoen i banken, men det var bare en gang det vanta noen kroner ved månedsskiftet. Som vedlagte regnskap, utskrift av kontoen i Sparebanken, utviser, ble det i alt, foruten de før nevnte 3000 kr. som ikke er med i regnskapet, innsamla 35096,- kr. som med tillegg av renter og fradrag av skatt tilslutt utgjorde 35115,53 kr. Samtlige utbetalinger beløp seg til 33836,- kr. så det innestod 1279,53 kr. på kontoen, da freden kom og vår misjon var endt. Vi forslår at disse penger i like deler stilles til disposisjon for de tre menighetsrådene vegne takker vi bidragsytterne alle som trofast var med disse årene og holdt denne del av fronten.

Orkanger, Orkdal og Orkland 12. juni 1945,
Erik Aarvik. Gabr. Ingebrigtsen. Martin Moe.

forts. side 12

**DU FINNER
KJOLER, SKJØRT,
SPENCERSKJØRT OG
BLUSER I GODT
UTVALG HOS**

DAGNY KORSLI A/S

Bårdshaug - Tlf. 80 395

*Bestill time
for fotografering*

J. SØDAHL

Tlf. 80 259 - 7300 Orkanger

Orkla Samvirkelag

13 S-butikker
1 Domus-varehus
BYGGESENTER
ELEKTRISK INSTALLASJON
RØR - SANITÆRAVD.
SYSTEMHUSAVD.
NOROL - SENTER
BILVERKSTED
VERKSTED RADIO/TV
VERKSTED KJØL/FRYS
*FA MEDBESTEMMELSE
— BLI MEDLEM I
S-LAGET*

S-LAGET

*Skotøy
for hele familien*

Ingv. Solbu Eftf.

Orkedalveien 71
7300 ORKANGER

1859

JUBILEUM VED GEITASTRAND KIRKE

1984

Geitstrand menighet er samlet til fest,
Barn – kvinner og menn er hverandres gjest.
Kirken deres fyller hundre og tjue fem år
glede og takknemlighet i hjertene rår.
Takk til de som lot kirken bygge,
uten kirke ligger bygden som en skygge.
Den er som en kropp uten sjel,
funksjonshemmet – uferdig, langtfra hel.
Den er ikke prangende – enkel og fin
folket føler så sterkt den er sin.
Inne er det så fint og nære,
der er det pyntet til Herrens ære.

Altertavlens gyldne akantusranker
rammer inn livets faste anker.
Den er i kirken et vakkert smykke,
den møter deg både i sorg og lykke.
Altertavlen de fikk som skrap
ble for givener et smertelig tap.
På kanten av galleriet er det noe mer
noe bare prest og klokker ser.
Bibelhistorie i vakre bilder
malt etter skriftens gamle kilder.

Aldri har kirken vært så fin som i dag,
stelt og pyntet til jubileumslag.
Som andre jubilanter får den ros og heder,
ting som alltid gleder.

Hvordan var kirken ved første gangs bruk?
Hadde den vakker hvit alterduk?
Hadde den løper på gulv og lysekrone i taket?
Fordringen den gang var ikke stor,
kanskje gleden var størst ved eget alterbord?
Den første altergang kunne tyde på det.
Hele almuen møtte for å være med.
Gikk de til alters av plikt og tvang,
eller var det av hjertets innerste trang?

Tro om ikke mødre med småbarn gledet seg mest,
det ble så mye lettere å få barnet til kirke og prest.
Med et udøpt barn var ansvaret så stort,
sykdom og sott kunne komme så fort.
Et udøpt barn måtte ikke ut,
den første turen måtte være til møte med Gud.
Ved første dåp ble fire små båret frem.
Idag er det fire slektsledd etter dem.
Slekt skal følge slekters gang
synges ofte i en kjær gammel sang.
Disse fire slapp å bli rodd over fjorden,
denne gang kunne de følge landjorden.

På alteret to vakre lysestaker står,
de har stått der i hundrede og tolv år.
De står og minner om sykdom og død,
en takk fra foreldre i dypeste nød.

Det var fra en annen bygd de kom,
ved Geitstrand kirkes fikk de rom.
Smittefare var den store skrekk,
alle holdt seg langt vekk.
I en barneflokk på Stranda bukket fire små under,
det var tunge og vonde stunder.
De rodde til gravferd, men fikk ikke komme i land,
de måtte ro dit det var ubebodd strand.
Sorgen var tung nok fra før
men sotten stengte hver dør.
Svartedauens tid var ikke glemt,
innerst i hjertet lå skrekken gjemt.
Det manglet forskning og viten.
Mye har endret siden.

Konfirmasjon er i kirken en stor ting,
i 1860 stod barna i Geitstrand rundt egen alterring.
Montro hvor mange de var?
Var de alle flinke til å gi presten svar?
Hvem var det som stod først i rekken?
Hvor mange var helt lammet av skrekken?
Hvor mange ble vist tilbake?
Var det noen som presten kunne vrake?
Alt dette står kanskje skrevet et sted,
la det for alle tider ha fred.
I dag blir ingen offentlig gjort til skamme,
om de svarer eller ikke det blir det samme.
At de når fram til Guds alter betyr mest,
ikke å behage menighet og prest.

Hvem var det første brudepar?
Et sted finnes også på det et svar.
»I bygge skal huset på ordets klippegrunn»
Ble den sunget i denne alvorstund?
Varte elskov og kjærlighet livet ut?
Eller ble det mest savn og sut?
Med tiden er mange par viet her,
kanskje ikke til den de hadde mest kjær.
For noen var det viktig med middel og stand,
det var ikke nok med hjerter i brann.
Kom de til kirken siden en dag
innenfor døren skilte de lag,
konen på venstre og mannen på høyre side,
det var noe som ikke helt stemte i det.

Tretti år gikk før kirken fikk ovn og ble varmet opp,
det var nok mang en frossen kropp.
Å sitte og fryse i timevis,
på kirken satte de stor pris.
Svikter strømmen i dag blir det messefall,
da høres ikke kirkeklokkens kall.

Det tellet mye det som hendte utenfor kirke,
det angikk mere folks daglige virke.
Kunngjøringer om dette og hint,
møtes og prate var kjærkomment – fint.
Det spurtes nytt om alle og alt,
hell og uhell – riktig og galt.
For »gapstokk» er kirkebakken her for ung,
ingen har her fått en lagnad så tung.
Takk at den tid forlengst er over,
slettet for alltid av Norges lover.

En ulykke skapte den første grav,
en ung mann ble drept under fløtingens kav.
Han hadde fra først av et ensomt sted
i dag er det mange som her har fått fred.

Klokken skal ringe for alle en gang,
vidt over fjorden høres dens klang.
Gud gi at kirken alltid får være lyset.
Gud gi at klokkene alltid får ringe
til messe – til fred.

Gunhild Ingdal

forts. fra side 9

Oslo i august 1945

Den norske kirkes økonomiledelse i tiden april 1942 – mai 1945 sender alle medarbeidere, prester og menighetsråd sin hjertelige hilsen.

Vår kirkes kamp under okkupasjonen er endt. Vi er lykkelige over at kampen ble ført og takknemlig over at den ble kronet med seier. Vi er glad over at vi fikk en plass i kirkens front og over at også vår del av fronten sto sin prøve, takket være menighetenes store offervilje og våre mange medarbeideres trofaste og diskrete innsats under vanskelige forhold. Våre motstandere har i løpet av 37 måneder vært i den største villrede med hensyn til det kirkelige arbeids finansiering og gikk ut fra at den overveiende del ble ordnet utenfra. Forholdet er jo imidlertid det gledelige at menighetene selv har kunnet gi våre prester den nødvendige støtte. Ble det for lite i en menighet, var det rikelig i en annen og det hemmelige kanalsystem sørget for overførslen. Statspolitiet var stadig på jakt, men hadde bare hell med seg på et fåtall steder, hvor enkelte av våre tillitsmenn er blitt arrestert og deretter forvist eller fengslet. Trass i organisasjonens enkle oppbygning lykkedes det dog aldri NS og tyskerne å rulle noe opp, skjønt de har hatt tak i representanter for alle våre fire ledd i innsamlings- og fordelingsapparatet.

Det har vært en stor glede for oss som har vært med i arbeidet å merke at menigheten hadde evnen når den hadde viljen. Det nøyaktige tall for summen av alle bidrag i alle bispedømmer foreligger ennå ikke, men det blir i alle fall så mange millioner kroner at en har rett til å regne med kirkens sterke posisjon og store muligheter i vårt folk. Det gir frimodighet til å møte de oppgaver som venter kirken og alle dens lemmer.

Krigens tid er forbi, men ikke kampens. Kirken er alltid i kamp for å nå lengere ut og dypere ned med evangeliet. Mange steder i vårt land har vært fattig betjent med Guds ord og sakrament. Den ideologiske kamp vil neppe tape i intensitet og verdsliggjørelsen er framdeles en fare for folkets framtid. Alle krefter må settes inn for at Norges folk skal bli Guds folk.

Vi har henimot 250 uordinerte teologiske kandidater. De er kirkens spesialutdannede tropper. Det vil være ansvarsløst å la dem gå uten anledning til innsats. Er ikke dette en oppgave som kaller på oss? Tillitsmenn for 30 store menigheter har vært sammen og drøftet disse spørsmål og blandt disse var det enighet om at denne oppgaven må løses og at vi bør gå inn for den og – hvor det passer – nytte det apparat som har vært i virksomhet i de siste 3 år. Vi ber derfor de av våre ansvarshavende som har interesse herfor å undersøke om det er behov for mer prestehjelp i vedkommende menighet. Drøft saken med prest og menighetsråd, som i tilfelle også får ta initiativet selv.

Skal en søke ordinasjon for en kandidat til tjeneste i en menighet er det ønskelig at det økonomiske grunnlag legges tilrette for en femårsperiode og det bør ikke skremme, bare vi fortsatt viser den offervilje og solidaritet som har preget kamptiden.

Forslag sendes gjennom presten til vedkommende biskop som ekspederer saken til D.M.K. som har lovet å stå til tjeneste med råd og opplysninger.

Så hilser vi alle med Nehemias' ord: Himlens Gud, han vil la det lykkes for oss og vi hans tjenere vil gjøre oss rede og bygge.

DEN NORSKE KIRKES ØKONOMILEDELSE

April 1942 – Mai 1945

Hans Andersen
Hamar bispedømme

Odd Danbolt
Bjørgvin bispedømme

J. Engeness
Nordland av
Hålogaland bispedømme

Olaf Eriksen
Stavanger bispedømme

Arne Fjelberg
forbindelsesmann mellom D.M.K.
og landsleder og medlem av D.M.K.

Karl Fløvik
Troms og Finnmark av
Hålogaland bispedømme

E. Frisvold
Nidaros bispedømme

Victor Tambs
Agder bispedømme

Sam. Knutzen
Oslo bispedømme
og landsleder

NYTT KOR I ORKDAL

Allerede i høst, da jeg begynte i stillingen som organist i Moe og Geitastrand kirker og musikk lærer ved Musikkslolen, var det på tale å starte et kor. Vi begynte for sent ved annonsering og verving av sangere, derfor ble det ikke startet i høst.

I mellomtiden har jeg vært i kontakt med flere personer innen sang- og musikk livet i Orkdal, og jeg er oppmuntret til å begynne med et kammerkor for hele dalen, innbefattet Geitastrand. Dette kor- et skal både ha kirkemusikk (Bach, Händel og mye annet) på programmet, men også synge andre ting som madrigaler, romantikk og viser og annet. Jeg ledet et tilsvarende kor, Collegium Cantum, i flere år i Trondheim, og denne kombinasjonen mellom kirkemusikk og annen korsang virket inspirerende.

Vi er interesserte i sangere av begge kjønn, alle aldre (fra 17 år og oppover), sopran, alt, tenor og bass, som er glade i å synge.

Interesserte bes kontakte prestekontoret, tlf. 80 000, Halvar Morken også tlf. 80 000, eller skrive til meg privat, John M. Bonsaksen, Evjen barneskole, 7300 Orkanger.

John M. Bonsaksen

Sakset fra FOR FATTIG OG RIK med tillatelse fra Nils Gunnar Lie. Av Gunnar Westermoen

Dagsrevy-reporter Nils Gunnar Lie:

– TROEN HAR GITT MEG EN FORKLARING PÅ LIVET

- Skråsikre uttalelser om tro tiltaler meg ikke.
- Det kristne ydmykhetsidealet kan virke selv-utslettende
- Barnelærdommens rammer for hva som er kristelig, har forandret seg, men barnetroen har holdt.

Dagsrevy-reporter Nils Gunnar Lie (33) uttaler seg vekselvis forsiktig og bestemt om sin kristne tro. Han har regnet seg som kristen hele livet.

– Hvorfor regner du deg som en kristen, Nils Gunnar Lie?

– Jeg vokste opp i et hjem preget av kristen tro, og vanket i kristne miljøer hele oppveksten. Som student var jeg aktiv med i lagssammenheng og jeg fant aldri grunn til noe oppgjør med min kristne forankring etter studietiden. Så jeg har holdt meg til min barnetro hele veien.

Nils Gunnar Lie kommer fra Øystese i Hardanger. Sammen med kone og tre barn bor han nå på Ski utenfor Oslo der han blant annet er lærer på søndagsskolen. Søndagsskolebarna er blant de utvalgte få som får høre Lie spille piano.

– Jeg har gode minner fra mine år på søndagsskolen. Hjemme i Øystese gikk så godt som alle barn på søndagsskolen, og de fleste av oss likte å gå dit.

Lie gikk lærerskolen i Oslo. Siden 1976 har han vært journalist i NRK. Først i radio og siden i fjernsynet.

– Er det vanskelig å være en kristen i det som vi omtaler som »det harde mediamiljøet»?

– Nei, ikke i det hele tatt. Nå vet jeg ikke hvor mange som er klar over min kristnetro for jeg går ikke og snakker om det med alle og enhver, men når folk spør sier jeg selvsagt fra om hvor jeg står.

– Betyr din tro noe for hvordan du arbeider som nyhetsjournalist?

– Ikke for hvordan jeg utfører jobben, men det kan vel hende jeg tar oppdrag som andre ikke ville tatt. Enkelte kolleger kan føle seg usikre når de skal lage kirkestoff, der har jeg jo en fordel. Men selvfølgelig er det i ethvert tilfelle den journalistiske vurdering som bestemmer hvilke saker man tar opp.

La meg legge til at jeg ennå ikke har støtt på saker som jeg ikke har kunnet gripe fatt i av trosgrunner.

– Opplever du noen konflikt mellom å være en ydmyk kristen og en pågående journalist?

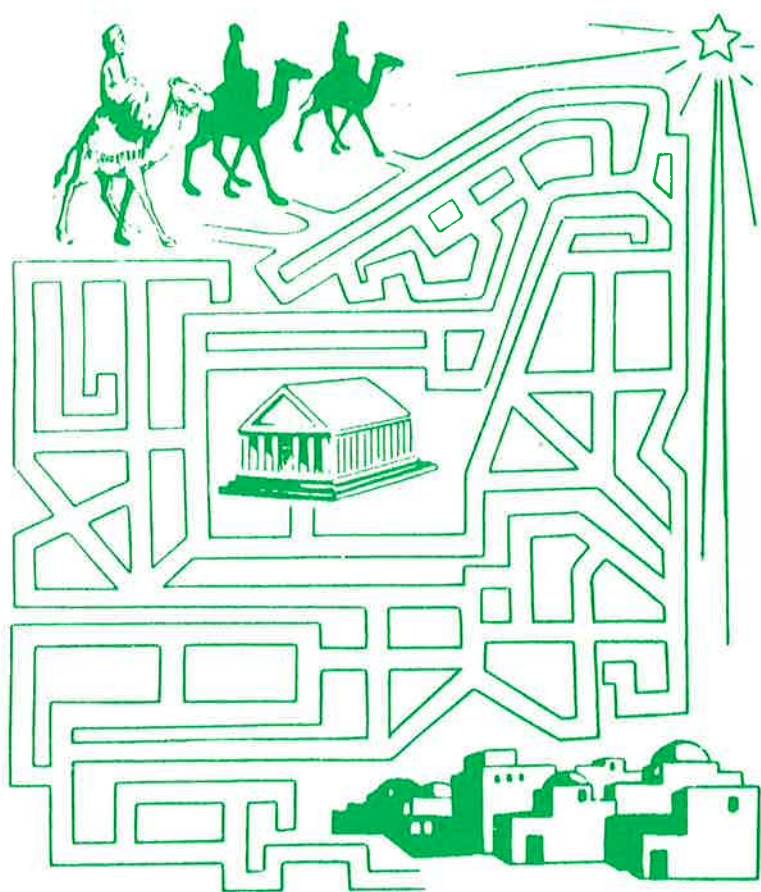
– Det burde jeg kanskje, men min oppgave er å stille spørsmål på vegne av seerne og det gir meg ingen grunn til å være verken ydmyk eller beskjeden.

Ydmykhets-snakket kan hos enkelte kristne virke selvutslettende. Kristne kan bli altfor ydmyke og tilbakeholdne slik at de både ødelegger for seg selv og irriterer andre. Det er klart vi

forts. side 17

JULENØTTER FOR BARN

STJERNEVEIEN

I Bibelen leser vi om vismennene som fulgte stjernen og kom til Betlehem. Kan du følge mennene og finne veien de gikk. Du må ikke krysse strekene. Vismennene skal ikke til Herodes slott midt på bildet, men til Betlehem ned-
erst i hjørnet.

**SIGNA
VERE**
Jula

NAVN PÅ JESUS

I disse rutene kan du finne 13 forskjellige navn på Jesus. Les vannrett, loddrett og på skrå, både forfra og bakfra, og se hvor mange du finner.

A	S	F	Ø	S	A	N	N	H	E	T	E	N
N	E	R	R	E	H	B	K	E	S	A	G	U
I	M	M	A	E	G	S	B	Æ	D	K	U	F
N	N	Ø	S	S	D	U	G	R	J	R	Å	N
H	E	M	I	M	E	S	R	D	N	I	K	E
A	D	H	T	E	L	E	F	L	Å	S	O	G
B	R	V	E	S	A	J	N	Y	Ø	T	N	N
E	Y	K	A	S	I	J	E	S	R	U	W	O
J	H	V	E	I	E	N	Å	E	R	S	I	K
B	D	A	L	A	M	M	E	T	S	O	T	P
V	M	E	R	S	R	E	S	L	E	R	F	E

Retts svar finner du på side 18

FRÅ UNGDOM TIL UNGDOM

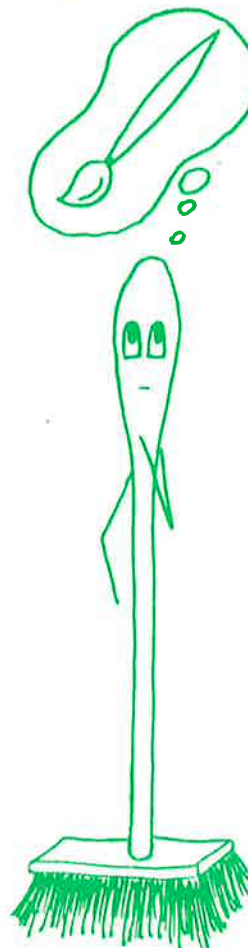
Eit herleg kostebinderi!

Feiekosten stod på trappa og var misnøgd. Kvifor skulle han vera så stygg med langt skaft og grov kost, når så mange av slektingane hans mellom børstane og penslane var så fine. Det var til å verta motlaus av.

Om han kunne ha vore ein annan, furta feiekosten. Målarpensel i handa på ein kunstnar til dømes. Du verda for eit høgt åndeleg nivå han låg på, laga av dei finaste mårhår. Eller kva med den fjerne slektingen herr bakepensel. Feiekosten himla med augo og drøymde seg vekk i gode lukter frå kjøkenet. Det ville vore noko for han. Han kunne og godt tenkja seg litt av gjetordet til tannbørsten. All reklamen den karen fekk, var ikkje småtteri. I det minste ville han heller ha vore målarkost og fare vidt kring og skifte farge på alt rundt seg. Feiekosten sukka.

Da greip to hender fatt i han og reiv han med ned trappa og rundt på gardsplassen. Feiekosten vart overrumpla, men han var viljug med på å feia vekk all sanden vesle-Ola hadde tippa av rett framfor huset med leikebilen sin. Dei gamle blada frå i fjor haust måtte og vekk. Her skulle det verta vår og sommar. Feiekosten streva og var trøtt da han vart sett på plass att, men han var nøgd. Gardsplassen var koseleg rydda. Trass i det lange skaftet og den grove kosten kunne han og utføra ei viktig teneste.

I Guds rike er det mange kostar og penslar. Dei har ulike oppgåver, men alle er like viktige i »kostebinderiet», og alle må vera på plass. »Det er skil på tenester, men Herren er den same», står det i Bibelen. Har du funne di oppgåve i Guds rike? Eller står plassen din tom fordi du er oppteken av å sjå på kva dei andre gjer?

Fotballkampen

– I dag skal vi vinna kampen. Vi må vinna. Tom stod midt i kameratflokk-
en og diskuterte fotballkampen dei skulle spela mot borna i grannelaget.

– Klarar vi det, da? Dei andre er så kjempegode.

– Eg har ein plan, kviskra Jon, og borna stakk hovuda saman og planla ein flott taktikk. Tom fortalde og at han hadde eit hemmeleg våpen. Det

ville gje dei siger, heilt sikkert.

Fotballkampen byrja. Dei andre borna var betre. Det var ikkje tvil. Tom sprang alt han makta. No var tida kome til å nytta det hemmelege våpenet. Han ville be til Gud kvar gong det hende noko viktig i kampen.

– Kjære Jesus, ba Tom. – Hald gut-
en med det raude håret vekk i fem sekund så eg får nytta opninga fram-
for mål no.

Men ein frå det andre laget kom før han. Tom ba mange gonger. Nokre mål fekk dei, men det andre laget vant klårt.

–Kvar vart det av det hemmelege våpenet ditt, spurde Jon sint da dei skifta tøy. Tom svara ikkje. Han ville heim, han var glad far stod utanfor og venta på han så dei fekk følgje.

–Gratulerer, smilte far da Tom kom ut. – Å tapa 2-8 mot det laget var ikkje dårleg.

–Men ... men, det hemmelege våpenet mitt verka ikkje, stamma Tom og fortalde far om korleis han hadde bede til Jesus under kampen.

Far hørde interessert på han. – Nokre gode gaver gjev Gud til alle menneske, og dei vi ønskjer å vinna over. Kan hende du ikkje ba rett i dag.

–Korleis skulle eg ha bede da?

–At Gud skulle hjelpa deg til å gjera ditt beste. Og det hjalp han deg verkeleg til. Og så skulle du be om å vinna ein siger inni deg slik at du kan gleda deg når det gjeng godt for andre.

–Er det hemmelege våpenet mitt gale da?

–Nei, svara far. – Det er alltid godt å be til Jesus. Men vi skal ikkje be for å sigra over andre. Dei sigrane Gud får vinna inni oss, i hjarta våre, dei er mykje viktigare. På denne måten vert vi slik Gud vil ha oss.

Tom tok far i handa. Han hadde fått noko nytt å tenkja på.

**Lære dem å holde alt det jeg
har befalt dere»**

Slik sa Jesus til sine disipler da han gav dem misjonsoppdraget. **Døpe og lære** – det er to av stikkordene i misjonsbefalingen, som også lyder hver gang et barn blir båret til døpefonten og innlemmet i Guds rike.

Rundt omkring i våre menighet er drives det et vidt spekter av arbeid blant barn og unge. Organisasjoner og menighetsråd, frivillige og ansatte står bak dette arbeidet, som har til hovedmål å lære barna og de unge Jesus bedre å kjenne. Vi kan nevne søndagsskoler, utdeling av min kirkebok til 4-åringene, barnegrupper, barnespel, speiderarbeid opplegg for 11-åringene, konfirmantarbeid, ungdomsklubber osv. Ja vi kunne sikkert nevnt mer. Og de som driver dette arbeidet har tatt Jesu befaling på alvor, ønsket er at barna og de unge i dalen vår skal bli bedre kjent med Jesus Kristus, og oppleve trygghet sammen med ham.

Det er veldig mange som er engasjert i dette arbeidet, og de fortjener ros og oppmuntring. Det er et uhyre viktig arbeide de gjør. La oss takke Gud for alle disse som bruker mye av sin fritid til dette arbeidet, og la oss støtte dem så godt vi kan, på alle måter. Likevel er det enda mye ugjort. Mange oppgaver venter fordi det mangler ledere. Tenk derfor over på nytt om du er en av dem som Gud har bruk for i arbeidet blandt barn og unge på stedet hvor du bor. Jo flere ledere, jo flere barn og unge er det som får lære å holde det Jesus har befalt.

Ved slutten av året, har vi lov til å tenke bakover for å finne ut hvordan situasjonen er. La oss da glede oss over alle barn og unge som møter den levende Jesus gjennom dette arbeid hos oss. Det er en stor flokk. Spesielt gledelig er det å registrere at speiderarbeidet har blomstret opp denne høsten. På Fannrem og Evjen har tilsiget vært stort, og ledere har også dukket opp.

Så får vi også lov å tenke fram-

forts. side 19

as Magne Staveli & Co

RADIO OG TV-SERVICE
7300 Orkanger - Tlf. (074) 80065

Orkdal Varme og Sanitær A/S

Tlf. (074) 82 393

7320 Fannrem

**ENESTE BANK I DISTRIKTET MED
SERVICE HELE DØGNET.**

**BANKEN SOM ALDRI SOVER
MINIBANKTELEFONSVARER »TELLUS»**

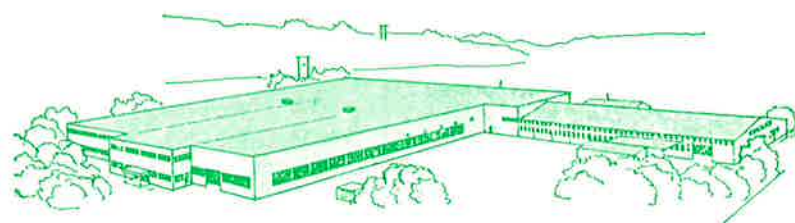

Orkdal Sparebank

Orkel

— et kvalitetsprodukt

Maskiner og redskaper for landbruket

JOH. GJØNNES A/S

MEK. VERKSTED - JERNINDUSTRI

7320 Fannrem - Tlf. 85 744

forts. fra side 13

skal være ydmyke over for Gud fordi vi ser at vi ikke strekker til, men det må ikke forhindre at man tror på seg selv. Det er viktig å tro at man duger til noe, – å tørre å stå frem på eget grunnlag.

Noen kristne har en så forsiktig og myk omgangstone at man ikke tør snakke åpent ut og ta en forfriskende krangel.

På en annen side reagerer jeg også på den aggressive tonen hos noen av de kristne avisdebattantene.

Hverdagstro

– **Hva betyr troen på Gud for deg i det daglige?**

– Kristentroen har gitt meg en forklaring på livet. Det jeg tror på, er at jeg gjennom Jesus har fått forsoning med Gud. Jeg kan ikke gjøre noe til eller fra i den sammenheng, men jeg kan hvile i at alt ble gjort i og med Jesus, sier Lie som i den forbindelse har en kommentar til en bestemt type forkynnelse:

– Vi hører sterkt forkynt, blant annet i indremisjonssammenheng, at alt er gjort i og med Jesus. Men samtidig får vi høre at en kristen skal leve på en bestemt måte og være sånn og sånn. Av og til føler jeg at kristne ikke har nok med å stå på dette ene at vi har alt i Jesus. Vi skal gjøre en masse ting selv i tillegg.

– **Som nyhetsjournalist kommer du ofte på nær hold av krig, lidelser og nød. Hvordan virker det på deg?**

– Journalister er nødt til å holde begivenhetene litt på avstand. Det samme er f. eks. en lege nødt til å gjøre. Hvis man skal klare seg i dette yrket, er det viktig at man kan klare å holde en viss distanse til det man rapporterer om, enten det nå er krig, naturkatastrofer, urettferdighet eller andre grusomheter.

– **Hva betyr det kristne fellesskap for deg?**

– Jeg er ganske passiv i forhold til

forts. side 18

**GUNNAR
BIRKELAND as**

Hegstadmoen 2,
7080 Heimdal. Tlf. (07) 88 63 55
Lager Orkanger. Tlf. (074) 80 537

ALT I DRIFTSMIDLER TIL LANDBRUKET

VI ØNSKER ALLE VÅRE KUNDER

EN RIKTIG GOD JUL OG ET GODT NYTTÅR!

**VI ORDNER ALT VED BEGRAVELSER
OG KREMASJONER.**

– **LEVERING AV GRAVMONUMENT.**

**KATALOGER – UTSTILLING
FRITT LEVERT OG MONTERT.**

Hoff Begravelsesbyrå Eftf.

v/ Gangås – Udduveien 10, 7320 Fannrem Tlf. 85 641.

JULESALGET

det årlige, som Orkladal felleslag av N.L.M. står for, gikk av stabelen på Fannrem 16. og 17. november i år.

Vi hadde et motto for dagene: Vi vil misjon, og det samme har nok vært mottoet for komiteen og misjonens venner som gjennom hele året – eller bare de siste hektiske dagene – har arbeidet med gjenstander til salget. Resultatet av den innsatsen pyntet den store salen på Grøtte og innbød til handel, nummerkjøp, tombola og besøk i kafeen. Til auksjon var det gitt en fin, gammel rokk, to fristende tårnkaker og treskrud fra dalens mere og mindre kjente kunstnere. – »Vi vil misjon» lød det fra talerne Jon Ove Selstø og Asbjørg Øxseth og fra sangerne. Hvorfor? Vi står i gjeld – vi har fått evangeliet. Det er en redning for oss.

»Det var godt at du kom, Herre Jesus for du kom med en fullnad av fred. Du stod opp att, og evig du lever. Kvar ein dag, kvar ei stund går du med». Andre må også få høre dette. Det er nåde at vi får tro på Jesus. Det er nåde at vi får være hans medarbeidere. Takk til alle glade givere og kjøpere.

Nettobeløpet vi med glede, takk og undring kan sende vårt kretskontor blir ca. 101.000,- kroner.

M.S.G.

ØNSKER VÅRE KUNDER OG LEVERANDØRER

EN RIKTIG GOD JUL

OG GODT NYTT ÅR

Bøndernes Salgslag

Avd. Fannrem

kristent fellesskap. Det er vanskelig å kombinere en svært uregelmessig arbeidstid med engasjement i menigheten. Mesteparten av fritida tilbringes hjemme hos kona og barna. Jeg er optatt av mitt ansvar for familielivet og forsøker å være mye sammen med barna.

– Du har vært en kristen hele ditt liv, har troen endret seg med årene?

– Den enkle, uformuete barnetroen har jeg stadig. Jeg tror på en person som levde for omkring 2000 år siden, og på at han stod opp fra graven. Dette enkle, grunnleggende har ikke forandret seg. Men en del av barnelærdommens grenser for hva som er kristelig, har vist seg å ikke holde. Man finner ut at det å være kristen kan ytre seg på mange vis og at kristne mener forskjellige om mangt.

– Har dette vært en belastning for barnetroen?

– Nei. Når man ser de mange nyansene blir det på en måte mer naturlig å være en kristen. At kristne mener forskjellig og er forskjellige må vel heller sies å være berikende, avslutter Dagsrevyens Nils Gunnar Lie.

RIKTIG LØSNING PÅ »NAVN PÅ JESUS», FRA SIDE 14.

Herren
Hyrden
Jesus
Guds Sønn
Lammet
Sannheten
Kongen
Kristus
Fredsfyrsten
Lyset
Veien
Messias
Frelser

ORKDAL ELVERK

ØNSKER ALLE SINE ABONNENTER

EN GOD JUL OG GODT NYTTÅR.

over. Et nytt år, nye muligheter, nye oppgaver, nye utfordringer. Se da stort på dette arbeidet, og ha også visjonen kalr når vi skriver 1985: »Barna og de unge skal lære Jesus bedre å kjenne». Gled deg over å få stå i dette viktige arbeidet! Se stort på det! Lykke til!

HaS

NY ANDAKTSBOK

Pensjonert sokneprest Ola Rise i Rennebu har vært på bokmarkedet årvisst, helt siden 1978. I fjor fullførte han sine prekensamlinger med å gi ut prekener over siste tekststykke. I år kommer han med en andaktsbok for hver dag i året. Boken heter »Fra mørke til lys». Her er det mye å glede seg over. Rise kan til fulle å skrive kort – greitt og lett forståelig. Tekstvalget for hver dag har han gjort skjønnsomt – slik at vi får følge kirkeårets gang, og ut fra tekstene går han raskt på sak og borer seg inn til »sentrum» uten mange og unødvendige ord. Alle som har for vane å bruke andaktsbok til daglig – vil i denne boka finne en god variant. For nybegynnere vil denne boka vise seg å ha behagelig korte andakter som allikevel finner frem til Mesteren – Jesus Kristus.

Kaare Rogstad

- Jamen, pappa, jeg vil mye heller ha en cowboydrakt!

FANNREM KAFÈ

7320 Fannrem – tlf. (074) 85 389

OVERNATTING – MIDDAG – SELSKAPER – KAFÈ

Vi har åpent fra kl. 8.00 – kl. 18.00

VELKOMEN TIL KYRKJA

24/12 Juleaften

ORKDAL SJUKE OG ALDERSHEIM kl. 11. Juleandakt v/ prost Rogstad.

ORKANGER ALDERSHEIM kl. 11. Juleandakt v/ res. kap. Aasen.

ORKDAL SAN.F. SJUKEHUS kl. 14. Juleandakt v/ kateket Solheim.

ORKDAL KIRKE kl. 16. Barnegudsteneste v/ prost Rogstad.

ORKANGER KIRKE kl. 16. Barnegudsteneste v/ kallskap. Slettahjell.

MOE KIRKE kl. 16. Barnegudsteneste v/ res.kap. Aasen.

Offer til »Aksjon Sult» i alle kirkene.

25/12 Juledag

ORKDAL KIRKE kl. 11. Høgtidsgudsteneste v/ kallskap. Slettahjell. Offer til NMS.

ORKANGER KIRKE kl. 11. Høgtidsgudsteneste v/ prost Rogstad. Offer til NMS.

Moe kirke kl. 11: Høgtidsgudsteneste v/ res.kap. Aasen. Offer til NMS.

GEITASTRAND KIRKE kl. 15. Høgtidsgudsteneste v/ res. kap. Aasen. Offer til NMS. Gjolme Blandakor.

ORKDAL KIRKE kl. 20. Julekonsert. Kollekt.

26/12, 2. juledag

Orkdal kirke kl. 12: Dåpshøytid v/ prost Rogstad.

31/12 Nyttårsaften

ORKANGER KIRKE kl. 18. Nyttårs-konsert. Kollekt.

MOE KIRKE kl. 20. Kveldsmesse v/ res.kap. Aasen. Nattverd.

1/1 Nyttårsdag

ORKDAL KIRKE kl. 11. Høgmesse v/ res.kap. Aasen. Offer til Sjømannsmisjonen.

ORKANGER KIRKE kl. 11. Høgmesse v/ kallskap. Slettahjell. Offer til Santalmisjonen.

GEITASTRAND KIRKE kl. 11. Høgmesse v/ prost Rogstad. Offer til Sjømannsmisjonen. Buss frå Råbygda.

6/1 Kristi Åpenbaringsdag

ORKANGER KIRKE kl. 11. Høgmesse v/ res.kap. Aasen. Nattverd.

Offer til menighetshuset.

MOE KIRKE kl. 11. Høgmesse v/ sokneprest Stueland.

Nattverd. Offer til IKO.

SØLBERGET BEDEHUS kl. 11.

Gudstenestlig møte v/ prost Rogstad.

13/1 1. s. e. Kr. Åpenbaringsdag

ORKDAL KIRKE kl. 11. Høgmesse v/ prost Rogstad. Nattverd. Offer til menighetsarbeidet.

GEITASTRAND KIRKE kl. 11. Høgmesse v/ soknepr. Stueland.

Nattverd. Buss frå Husdalen.

Offer til Sjømannsmisjonen.

20/1 2. s. e. Kr. Åpenb. dag

ORKDAL KIRKE kl. 11. Høgmesse

v/ soknepr. Stueland.

Offer til Menighetsarbeidet.

ORKANGER KIRKE kl. 11. Høgmesse v/ prost Rogstad. Offer til menighetsarbeidet.

HOSTON GRENDSTUGGU kl. 11. Gudstenestlig møte v/ res.kap. Aasen.

27/1 Vingardssøndag

MOE KIRKE kl. 11. Høgmesse v/ soknepr. Stueland.

Offer til Barnevernsakademiet.

STOKKHAUGEN BEDEHUS kl. 11.

Gudstenestlig møte v/ res.kap. Aasen.

EVJEN SKOLE kl. 11. Familiegudsteneste v/ prost Rogstad.

Helgavakt

23.-25./12 Rogstad

29.-30./12 Slettahjell

31./12.-1/1 Aasen

5.-6./1 Rogstad

12.-13./1 Stueland

19.-20./1 Aasen

26.-27./1 Rogstad

TELEFONER:

Rogstad: 85142

Slettahjell: 81044

Aasen: 84188

Stueland: (07) 863073

GÅVER TIL ORKDAL MENIGHETSBLAD

1/1 - 30/11 1983: Kr. 80180,60, delt på 1929 innbetalningar.

1/1 - 30/11 1984: Kr. 70674,00, delt på 1514 innbetalningar.

VELKJØP

ALLTID ET
GODT TILBUD
HOS

Solligård

elektriske

INSTALLASJON OG UTSTYRSFORRETNING
TELEFON 80 238 - ORKANGER